

MINIMALNI ZAHTJEVI ZAŠTITE NA RADU ZA MJESTA RADA

Učur, Marinko Đ.

Source / Izvornik: **Sigurnost : časopis za sigurnost u radnoj i životnoj okolini, 2014, 56, 31 - 36**

Journal article, Published version

Rad u časopisu, Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:118:552184>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-07**

PRAVRI

Pravni fakultet Faculty of Law

Sveučilište u Rijeci
University of Rijeka

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Law](#)
[- Repository University of Rijeka, Faculty of Law](#)

M. Đ. Učur*

MINIMALNI ZAHTJEVI ZAŠTITE NA RADU ZA MJESTA RADA

UDK 331.45/.48:349.24
PRIMLJENO: 23.5.2013.
PRIHVAĆENO: 8.1.2014.

SAŽETAK: *Sustav propisa o zaštiti na radu u Republici Hrvatskoj čine odgovarajuće odredbe Ustava Republike Hrvatske, norme univerzalnih vrela prava zaštite na radu koje je država ratificirala, objavlila i koje su na snazi, norme primarnih i sekundarnih vrela prava, pravne stečevine EU-a, zakoni i podzakonski akti u Republici Hrvatskoj i brojni autonomni opći akti ovlaštenih subjekata koji tako uređuju složene, specifične i posebne odnose u zaštiti na radu kojima se štiti i promiče sigurnost i zaštita zdravlja na radu.*

Od 1. srpnja 2013. godine počinje primjena Pravilnika o zaštiti na radu za mjesta rada (N.N., br. 29/13.) koji nakon nepunih trideset godina zamjenjuje Pravilnik o zaštiti na radu za radne i pomoćne prostorije i prostore (N.N., br. 6/84.) i time upotpunjuje prazninu u ovom osjetljivom području u stalnom kretanju i nezadrživim odnosima, te stvara obveze brojnim subjektima na još brojnijim mjestima rada na svim razinama i u različitim vremenima. U ovom radu daju se osnovne napomene uz taj propis.

Ključne riječi: *zaštita na radu, radna mjesta, minimalni zahtjevi, pravo zaštite na radu*

UVOD

Osnovni pravni okvir sustava zaštite na radu čine odredbe Ustava Republike Hrvatske, ratificiranih (notificiranih), objavljenih i na snazi konvencija Međunarodne organizacije rada, primarnih i sekundarnih izvora Europske unije (EU), prvenstveno direktiva, zakona u Republici Hrvatskoj (opći i posebni), brojni podzakonski (provedbeni) propisi i autonomni opći akti poslodavaca, sindikata i njihovih udruga. Primjenjuju se i odgovarajuće hrvatske norme.¹

* Prof. dr. sc. Marinko Đ. Učur, dipl. pravnik (marinko.ucur051@gmail.com), znanstveni savjetnik iz Rijeke.

¹ Ustav Republike Hrvatske (pročišćeni tekst); (N.N., br. 85/10.). Laleta, S. i Učur, M.: Konvencije MOR-a s komentarima, TIMpress, Zagreb, 2007., Zakon o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju sukladnosti (N.N., br. 20/10.), Zakon o radu (N.N., br. 147/09., 61/11. i 82/12.), Zakon o zaštiti na radu (N.N., br. 59/96., 94/96., 114/03., 100/04., 86/08., 116/08., 75/09. i 143/12.), Učur, M.: Nomotehnika (u radnom pravu i pravu zaštite na radu), Veleučilište, Rijeka, 2007., Šokčević, S.: Industrijska demokracija i zaštita na radu, TIMpress, Zagreb, 2006.

Jedan broj podzakonskih (provedbenih) propisa potrebno je usklađivati s propisima više pravne snage. Riječ je o specifičnim pravnim odnosima u kojima se nalaze radnici i poslodavci određenih djelatnosti ili u nekim slučajevima i svih djelatnosti. Kada su u pitanju poslodavci, onda je riječ o fizičkoj ili pravnoj osobi ako zapošljava makar jednog radnika. Zaštita na radu je temeljno ljudsko pravo na zaštitu i zdravlje, pa zbog toga nema „malih“ propisa u tom području.

PODZAKONSKI (PROVEDBENI) PROPISI

Zakon o zaštiti na radu je temeljni zakon u pravu zaštite na radu. Na temelju njega donose se podzakonski (provedbeni) propisi u svrhu sprečavanja „ozljeda na radu, profesionalnih bolesti, drugih bolesti u vezi s radom te zaštite mladeži („zbog očuvanja nesmetanog duševnog i tjele-

snog razvitka“), zaštite žena „od rizika koji bi mogli ugroziti ostvarivanje materinstva“, zaštite invalida i profesionalno oboljelih osoba, te „zbog očuvanja radne sposobnosti starijih zaposlenika u granicama primjerenim njihovoj životnoj dobi“.

Zaštita na radu odnosi se na sve osobe u radnom angažiranju, prvenstveno u radnom odnosu. U odredbama propisa o zaštiti na radu sadržana su prava, obveze i odgovornosti subjekata pravnih odnosa u pravu zaštite na radu. Kada je riječ o podzakonskim (provedbenim) propisima, onda su oni uvijek „posebni“, specifičniji i po pravnoj snazi su „ispod zakona“ („u skladu sa zakonom“ po načelu zakonitosti). Prigovara se da tih podzakonskih (provedbenih) propisa ima previše. Treba ih tumačiti u uzajamnoj vezi i primjenjivati preventivno. Veza je u činjenici da im je ista „viza“ (pravna osnova) i što njihova primjena zahtijeva pored ostalog i osposobljavanje za rad na siguran način pogotovo na poslovima s posebnim uvjetima rada, zaštitu posebnih kategorija radnika, zabranu uzimanja alkohola i drugih sredstava ovisnosti, posjedovanje određenih isprava, projektiranje, proizvodnju i uvoz strojeva, uređaja te osobnih zaštitnih sredstava i opreme; nadzor i odgovornost.

Mora postojati „mjera“ za donošenje podzakonskih (provedbenih) propisa, vodeći računa o onome što se može i treba propisati da se ne „uđe“ u zakonodavnu nadležnost. Bez njih se zakon ne može primjenjivati. Zbog toga se u „prijaznim“ odredbama zakona daje ovlast nadležnom ministru i određuju rokovi za donošenje podzakonskih (provedbenih akata). Norme tih akata su izravnije (preciznije, konkretnije) i neposredno se primjenjuju. Na snazi je pedesetak takvih propisa (što je previše). Teško ih je primjenjivati, a da se ne učine protupravna djela. Stvaraju ili bolje reći preciziraju nove obveze poslodavcima i drugim subjektima u specifičnim odnosima (kao sastavnom dijelu organizacije rada i izvođenja radnog procesa). To su posebna pravila zaštite na radu. Osnovnim pravilima zaštite na radu uklanja se ili smanjuje opasnost na sredstvima rada. Oni poslodavcima stvaraju materijalne, financijske, organizacijske i pravne obveze u provođenju i dosljednoj primjeni propisanih obveza. Brojni su pojmovi, kategorije, instituti i pravni odnosi koje ti propisi uređuju, prvenstveno kao pravo čovjeka, njegove zaštite zdravlja i tijela te sprečavanje ozljeda

na radu, profesionalnih bolesti i drugih bolesti u vezi s radom kao i zaštitom radnog okoliša. Bez permanentnog osposobljavanja za rad na siguran način, kao neprekinutog procesa to se ne može postići. Pri tome se mora voditi računa o uvjetima, radnjama i zakonima koji su za različite subjekte različite pravne obveze, ali su dio jedinstvenog mehanizma sigurnosti i zaštite zdravlja radnika na radu, sredstava rada, radnog procesa i okoliša.²

Pravilnik o zaštiti na radu za mjesta rada

„Viza“ Pravilnika o zaštiti na radu za mjesta rada (dalje: Pravilnik) je u odredbama čl. 12., st. 1. Zakona o zaštiti na radu, neposredno, a posredno u Direktivi 89/391/EEZ kao okvirnoj direktivi EU-a o zaštiti na radu i u Direktivi Vijeća 89/654/EEZ od 30. studenog 1989. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima na mjestima rada (prva pojedinačna direktiva u smislu navedene „okvirne“ direktive).³

Pravilnik propisuje „minimalne zahtjeve i zaštitu na radu za mjesto rada“. Pravilnik ima prostorno (*spatium*) i vremensko (*tempus*) važnje utvrđeno u odredbama njegovog sadržaja. U odredbama čl. 2. Pravilnik utvrđuje na koga se primjenjuje, pa tim „negativnim određenjem“ isključuje sredstva, gradilišta, brodove, zemljišta i dr. jer je to „lakše“, nego „pozitivnom numeracijom“. Tako se ovaj Pravilnik primjenjuje kod svih poslodavaca, u svim djelatnostima i na sredstvima, osim na: transportna sredstva izvan kruga poslodavca ili mjesta rada unutar transportnih sredstava, privremena ili pokretna gradilišta, istraživanje i iskorištavanje mineralnih sirovina, ribarske brodove, polja, šume i druga zemljišta koja pripadaju poslodavcu, a nalaze se izvan kruga poslodavca gdje se nalaze građevine. Definicije pojedinih pojmova navedenih u odredbama ovoga Pravilnika treba potražiti u drugim propisima i stručnoj literaturi.

² Pavlović, M., Učur, M.: Zaštita na radu, provedbeni propisi s komentarima i tumačenjima, TIMpress, Zagreb, 2009.

³ Zakon o zaštiti na radu - cit. čl. 12., st. 1. U toj odredbi dana je generalna ovlast ministru nadležnom za rad da propis donese; Direktive: 89/391/EEZ, OJ L 348, 28.11.1992., 92/85/EEC od 19.10.1992. o provođenju mjera za poboljšanje sigurnosti i zdravlja trudnih radnica koje su nedavno rodile ili doje na radnom mjestu (deseta pojedinačna direktiva); Učur, M.: Zaštita na radu u konvencijama i preporu, konvencije Međunarodne organizacije rada (MOR-a, ILO), Pravni fakultet Rijeka, Rijeka, X/2002.

Što se tiče vremenskog određenja, u čl. 41. propisano je: „Ovaj Pravilnik objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. srpnja 2013. g.“. U čl. 3. Pravilnik definira mjesto rada ovako: „mjesto rada je svako mjesto, prostor odnosno prostorija (a pod nadzorom poslodavca, gdje radnici obavljaju poslove odnosno do kojih imaju pristup tijekom rada).“

Zahtjevi za mjesto rada

Zahtjevi za mjesto rada utvrđeni su prema mjestu rada, vrsti djelatnosti, određenim okolnostima i rizicima. Dijele se na opće i posebne zahtjeve. Pravilnik određuje minimalne zahtjeve zaštite na radu i smatraju se obvezama (čl. 4.). Opći zahtjevi za mjesto rada uređeni su u čl. 5. do čl. 39., a odnose se na prometne puteve, mjesto rada, pripadajuću opremu i uređaje, nadzorne uređaje i drugo. Mjesto rada potrebno je ergonomski prilagoditi u skladu sa čl. 5., st. 4. Bitni zahtjevi za građevine odnose se na: mehaničku otpornost i stabilnost, zaštitu od požara i eksplozije, higijenu, zdravlje i zaštitu okoliša, sigurnost u korištenju, zaštitu od buke i vibracija, zaštitu od udara munje i električne struje, uštedu energije i toplinsku zaštitu, osiguranje potrebne radne površine i radnog prostora, osiguranje potrebnih putova za prolaz, prijevoz i evakuaciju radnika; osiguranje mikroklimatskih uvjeta; osiguranje potrebne rasvjete i parametara radnog okoliša; zaštitu od štetnih atmosferskih i klimatskih utjecaja, zaštitu od štetnog zračenja, osiguranje pomoćnih prostorija, prostora i dr.

Navedene zahtjeve Pravilnik precizira u nastavku odredbi, ali upućuje i na posebne propise. To se odnosi na: električne instalacije (čl. 10.), njihovo projektiranje, izvođenje i održavanje, vodovod i kanalizaciju, dimenzije radnih prostorija (veličine, zračni prostor, površina poda, mikroklimatski uvjeti, korištenje kontejnera i dr.), podove, zidove, stropove i krovove, putove i izlaze u nuždi (u slučaju neposrednih i ozbiljnih rizika za život i zdravlje radnika i drugih osoba), zaštitu od požara, prometne putove (čl. 16.), vrata i ograde (čl. 17.), prozore i svjetlarnike (čl. 18.), unutarnja i vanjska stepeništa (čl. 19.), zaštitne ograde i rukohvate (čl. 20.), mostove, rad-

ne platforme, rampe i pješačke staze (čl. 21.), vertikalne prilaze (čl. 22.), mjesta rada na otvorenom prostoru (čl. 23.), temperaturu, vlažnost i brzinu strujanja zraka (čl. 24.), zagrijavanje (čl. 25), provjetravanje (čl. 26.), prirodnu i umjetnu osvijetljenost (čl. 27.), mjesta rada s uređajima koji generiraju visoke i niske temperature (čl. 28.), pomoćne prostorije (svlačionice, umivaonice, kupaonice, nužnici, garderobe); (čl. 29.-33.), prostorije za pružanje prve pomoći (čl. 34.), prostorije za uzimanje obroka (čl. 35.), prostorije za pušenje (čl. 36.), prostorije za povremeno zagrijavanje ili rashlađivanje osoba na radu (čl. 37.), trudnice i dojilje (čl. 38.) i osobe s invaliditetom (čl. 39.). Navedene odredbe opravdavaju „stari“ naziv higijensko-tehnička zaštita jer se odnose na toliki broj odnosa koji upravo „pokrivaju“ to područje. Puno je detalja i pozivanja na posebne propise, a zapravo riječ je o preciznom određenju gdje odlučuje stranka, standardi i normativi, pa se mogu primjenjivati samo uz poznavanje i primjenu posebnih propisa i navedenih elemenata.

Subjekti u realiziranju reguliranih odnosa

Pravilnik je donio ovlaštenu (nadležni) ministar. No, pored toga „resorno“ ministarstvo ima i druge „poslove“ prema ovom Pravilniku, ali i Uredbi o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva rada i mirovinskog sustava (N.N., br. 21/12., 60/12. i 144/12.).

Najviše obveza ipak ima poslodavac prema Direktivi Vijeća 89/654/EEZ od 30. studenog 1989. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima na mjestima rada (prva pojedinačna direktiva u smislu čl. 16., st. 1. Direktive 89/391/EEZ (SL L 393, 30.12.1989.). U ostalim odnosima javljaju se: radnici i njihovi predstavnici (pravo na informiranje, konzultiranje i sudjelovanje u poslovima zaštite na radu) s posebnim obvezama, javljaju se i drugi projektanti, investitori i ugovaratelji (čl. 8.) korisnici objekata, sve prema posebnim propisima.⁴ To se odnosi na električ-

⁴ Zakon o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji i Zakon o prostornom uređenju i gradnji (N.N., br. 152/08., 49/11., N.N., br. 76/07. do 55/12.).

ne instalacije, vodovod i kanalizaciju (čl. 10. i 11.). Osim toga, precizno se propisuju veličine, zračni prostor, slobodne površine poda, svijetle površine radnih prostorija, visine tih prostorija, krovovi, podovi i izlazi u nuždi.⁵

Poslodavac je obvezan osigurati: stalnu prohodnost prometnih puteva, održavanje mjesta rada s pripadajućom opremom i uređajima (da se čiste, provjetravaju i dr.). Radnici moraju biti zaštićeni od štetnih utjecaja na mjestima rada na kojima su prisutne fizikalne, kemijske i biološke štetnosti (čl. 5., st. 1. i 2.). Danas je poseban problem i izvor sporova pitanje „nadzornih uređaja“ (videonadzor), pa se u odredbama st. 3. čl. 5. to uređuje ovako: „Nadzorni uređaji se mogu postaviti na mjestu rada samo u svrhu zaštite od razbojstva, provala i sl., na način da radnici nisu trajno u vidnom polju nadzornih uređaja.“ Veći broj odredbi ovoga Pravilnika odnosi se na građevine. U tom smislu zahtijeva se od investitora da precizno postavi projektni zadatak prema projektantu kada zna što će i kako će raditi i u tim građevinama realizirati registriranu djelatnost. To se odnosi ne samo na građenje, već i na rekonstrukciju građevine. Tomu prethodi složeni posao projektiranja, a za vrijeme gradnje poslovi nadzora. Kada se građevina završi i preda na uporabu (korištenje), slijede obveze korisnika objekata koje se, pored ovog Pravilnika, uređuju i posebnim propisima (obveze investitora, projektanta, izvođača, nadzornog inženjera, korisnika), a odnosi se i na: bitne zahtjeve za građevine (čl. 9.), električne instalacije tako projektirane i izvedene da u vrijeme korištenja „ne prouzroče požar odnosno eksploziju, električni udar i druge opasnosti i štetnosti“ (dodir dijelova pod naponom, pristup dijelovima instalacije - čl. 10.); vodovod i kanalizaciju (ugradnja odgovarajuće instalacije za vodu za piće, sanitarne potrebe, tehnološke potrebe i za gašenje požara, priključci, odvod otpadnih voda i otpadnih tehničkih voda - čl. 11.), dimenzije radnih prostorija (za svakog radnika najmanje 10 m³ zračnog prostora i 2 m² slobodne površine poda, koja nije zauzeta namještajem, oruđima, strojevima, pomoćnim uređajima) ili mikroklimatske uvjete, minimalne

svijetle visine radnih prostorija, korištenje kotejnara kao mjesta rada, podovi, zidovi, stropovi i krovovi (podovi bez izbočina i rupa), nepomični, stabilni i protuklizni, toplinski izolirani „uzimajući“ u obzir djelatnost poslodavca i vrstu rada“ da se površine podova, zidovi i stropovi mogu čistiti i održavati, a površine zidova i stropova trebaju biti svijetlo obojeni. Potrebno je onemogućiti skupljanje, odnosno zadržavanje prašine i drugih štetnih i opasnih tvari. Pristup ili obavljanje radova na krovovima dopušten je samo uz uporabu opreme koja osigurava rad na siguran način i dr. prema čl. 12. i 13. Pravilnika. Putovi i izlazi u nuždi „u slučaju nastanka neposrednih i ozbiljnih rizika za život i zdravlje radnika i drugih osoba“ trebaju biti slobodni (maksimalna dužina, stubišta, označeni, osvjetljeni, otvaranje vrata i sl.) prema čl. 14. Zaštita od požara (ovisno o dimenzijama i uporabi građevine, opremi, fizikalnim, kemijskim i biološkim karakteristikama prisutnih tvari i smjesa te najvećem mogućem broju prisutnih osoba“, opskrbljenosti vatrogasnom opremom, alarmnim sustavima, neautomatskom vatrogasnom opremom, a sigurnosni znakovi postavljeni na odgovarajućim mjestima moraju biti trajni) regulirana je u čl. 15. Prometni putovi (uključujući stepenice, nepomične ljestve, rampe i teretne platforme sigurni i određenih dimenzija, sa signalima i sigurnosnim prostorom, najveća dopuštena brzina kretanja vozila, uređenost otvora, kanala i jama kuda se kreću vozila, visina kobnih prolaza, transportni putovi utvrđeni) i opasna područja „moraju biti jasno označeni“ (čl. 16.). Vrata i ograde, položaj, broj, dimenzije (materijali, označavanje, zaštićene od loma, opskrbljena sa sigurnosnom napravom ili mehanizmom, mogućnost otvaranja, oznaka pješačkih vrata i dr.) utvrđeni su u čl. 17. Prozori i svjetlarnici (otvaranje, zatvaranje i podešavanje, bez opasnosti za radnike i druge osobe, opskrbljeni, zaštićeni i osigurani) uređeni su u čl. 18.; unutarja i vanjska stepeništa (raspored, položaj, dimenzije, dobro osvjetljena pokretna stepeništa i pokretne trake i dr.) u čl. 19.; zaštitne ograde i rukohvati (mjesto i način postavljanja, dimenzije, ispune opterećenja i dr.) u čl. 20.; mostovi, radne platforme, rampe i pješačke staze (širina, izlaz, podovi, nagib i dr.) u čl. 21.; vertikalni prilazi (postavljanja, oblik,

⁵ Pravilnik o sigurnosnim znakovima (N.N., br. 29/05.).

duljina i dr.) u čl. 22.; mjesto rada na otvorenom prostoru (postavljanja, održavanja i dr.) u čl. 23.; temperatura, vlažnost i brzina strujanja zraka (u zatvorenom prostoru, mikroklimatski uvjeti, uređaji za klimatizaciju, brzina strujanja zraka i dr.) u čl. 24.; zagrijavanje pomoću svježeg zraka, raspored grijaćih tijela, toplog zida i dr. u čl. 25.; provjetravanje u čl. 26.; prirodna i umjetna osvjetljenost u čl. 27.; mjesta rada s uređajima koji generiraju visoke i niske temperature u čl. 28; pomoćne prostorije (svlačionice, umivaonice, kupaonice, nužnici) u čl. 29.; garderoba (čl. 30.), kupaonice i umivaonice (čl. 31.), nužnici (čl. 32.), prostorije za odmor (čl. 33.); prostorije za povremeno zagrijavanje ili rashlađivanje osoba na radu (čl. 37.); trudnice i dojilje (čl. 38.) i osobe s invaliditetom (čl. 39.).

ZAKLJUČAK

Nakon nepunih trideset godina donesen je Pravilnik o zaštiti na radu za mjesta rada (N.N., br. 29/13.). Tih trideset godina bio je na snazi Pravilnik o zaštiti na radu za radne i pomoćne prostorije i prostore (N.N., br. 6/84.) koji se mijenjao i dopunjavao 2005., 2006. i 2007. godine. To su uvjetovali objektivni uvjeti i promjena u projektiranju, građenju, korištenju i održavanju radnih i pomoćnih prostora i prostorija, odnosno promjena na radnom mjestu u industriji, u svim granama prometa, pri kemijsko-tehničkim procesima, crnoj metalurgiji, održavanju motornih vozila, u poljoprivredi, građevinarstvu, u preradi i obradi kože, krzna, u šumarstvu, u preradi nemetalnih sirovina, pri utovaru i istovaru tereta, pri mehaničkoj preradi i obradi drveta i sličnih materijala, u proizvodnji i korištenju električne energije, u radu sa strojevima i uređajima s pove-

ćanim opasnostima, pri ručnom prenošenju tereta, pri radu s računalom, pri tehničkom nadgledanju postrojenja, opreme, instalacija i uređaja u prostorima ugroženim eksplozivnom atmosferom, pri izlaganju azbestu, u naftnom rudarstvu, pri radu s opasnim tvarima i sl.

Ovo je konkretan provedbeni (podzakonski) propis kojim se uređuju i štite sigurnost i zdravlje na radu, odnosno temeljna ljudska prava. Odnosi se na sve poslodavce, sve radnike i druge subjekte koji su izravno ili neizravno uključeni u navedene odnose. Oni su u uzajamnoj vezi i trebaju djelovati prvenstveno preventivno.

Posebni zahtjevi odnose se na projektiranje, proizvodnju i uvoz strojeva, uređaja i osobnih zaštitnih sredstava, ali i na izgradnju, korištenje i održavanje prostora i prostorija kao i nadzor svega toga. Uvijek su u pitanju posebna pravila zaštite na radu kao sastavni dio organizacije rada i izvođenja radnog procesa. Imaju zahtjevu stručnu terminologiju (gradilišta, transportna sredstva, mineralne sirovine i dr.), pa te pojmove treba potražiti u drugim disciplinama, stručnoj literaturi i odgovarajućim propisima. To treba vezati za mjesto rada (mjesto, prostor i prostorije „pod nadzorom poslodavca gdje radnici obavljaju poslove, odnosno do kojih imaju pristup tijekom rada“). Zahtjevi za mjesta rada su opći i posebni, a ovim Pravilnikom utvrđuju se kao minimalni i obvezni. Najviše ih je koji se odnose na građevine, puteve, pripadajuću opremu i uređaje. To zahtijeva permanentno obrazovanje poslodavaca, njihovih ovlaštenika, stručnjaka i službi, ali i radnika i njihovih predstavnika na svim razinama uz uvažavanje propisanih normi i standarda kako bi se postigla bolja sigurnost i zaštita zdravlja na radu.

MINIMUM REQUIREMENTS FOR OCCUPATIONAL SAFETY IN THE WORKPLACE

*SUMMARY: The system of regulations for occupational safety in Croatia consists of corresponding constitutional provisions, the occupational safety standards coming from universal sources of law that have been ratified and published by the state and are in force, the standards coming from primary and secondary sources of law, the *acquis communautaire*, laws and supporting legislation in Croatia and numerous autonomous acts of authorized entities, regulating complex and specific relations in occupational safety which protect and promote safety and protection of health in the workplace.*

As of July 1st, 2013, the Regulations on occupational safety in the workplace is in force (Official Gazette of the Republic of Croatia, 29/13), replacing the Regulations on occupational safety for work and auxiliary rooms and spaces (Official Gazette of the Republic of Croatia, 6/84) after almost thirty years, thus filling the void in this sensitive area that is in constant motion with unrestrainable relations, and creates obligations for numerous subjects in even more numerous workplaces on all levels and in different times. In this paper the basic remarks are given, related to this regulation.

Key words: *occupational safety, workplace, minimum requirements, the right of occupational safety*

*Professional paper
Received: 2013-05-23
Accepted: 2014-01-08*